

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

להתחדש באמונה הפשוטה

ושוב אנו קוראים את הפרשה הראשונה בתורה, פרשת בראשית. זה הזמן להתחדש באמונה הפשוטה. ההתחדשות הזאת היא הכרחית בכל עת, כי על אף שכולנו כבר למדנו ושמענו את סיפור הפרשה עוד בהיותנו ילדים קטנים, ואף נדמה לנו שאנחנו יודעים אותה בעל פה, הרי בפועל היא עדיין עלומה לגמרי.

בעוד שלאמתו של דבר, כל הבריאה נועדה לתכלית אחת ויחידה: להכיר את השם יתברך - בעיקר היינו אמונים להכיר את חסדו של הבורא שברא את כל אלה באהבה וחכמה עמוקה ללא סוף.

אך ההכרה הזאת איננה באה מאליה; לצורך כך יש לקרף את המעטה החיצוני שעוטף את הבריאה.

היקום שנברא בששת ימי בראשית נקרא 'עולם' על שם ההעלמה הזאת. ההנהגה החיצונית והנגלית שמונהגת בבריאה, מסתירה את הכוונה האמיתית: לעיני בשר נראה שיש כאן מציאות קיימת בפני עצמה, וכשם שמדי יום מקודש הקדוש ברוך הוא את עולמו בחסד מיוחד - כך גם נעטף העולם מחדש בכל בוקר בהסתרה מיוחדת שנותנת מקום לטעות כאילו יש כאן הנהגה טבעית בלבד.

יצר הרע משקיע בכך את מיטב כוחותיו. בכל יום מתחדשת מלחמת האמונה. רק אתמול חזרנו להבין שאנחנו לא שולטים כאן בעולם, ושאנחנו תלויים כל רגע ברחמי - וכבר בא גל ניסיונות חדש... שוב אנחנו נוטים לבעוס... מאבדים שליטה... משהו בתוכנויותנו משתבש... שוב אנחנו יושבים ודואגים לפרנסתנו ובריאותנו... על אף שכל כך הרבה פעמים ראינו שאנחנו אפילו לא ברגים קטנים במכונה האדירה הזאת שנקראת בריאה... שוב אנחנו מנסים בכל כוחנו להוביל מהלכים שכאילו ייטיבו את חיינו, ושוכחים מי באמת מנהיג את הכל.

ההעלמה המתחדשת הזאת נועדה אף היא לטובתנו; פלא היא מפלאי חכמתו יתברך אשר נטע את הכוח הזה להסתיר את הברור כל כך. שכן השם יתברך רצה שנושלים בעצמנו את הבריאה, לפיכך הוא ברא אותה נסתרת ומטעה; הוא כיסה על החכמה האלוקית שמנהיגה כל דבר והלביש עליה את לבוש הטבע, וזאת כדי שתהא אפשרות

של בחירה בין הטוב והרע, והאדם יהא זכאי לשכר טוב על בחירתו הטובה.

לולא העלמה זו, לא היתה סיבה לבחור במושהו אחר, כולם הרי היו עושים רק את הטוב ואת הישר. אך עתה, כאשר הכל כה מוסתר, נוצרה האפשרות לבחור בטוב - כשנשתדל ונתאמץ בכל פעם לגלות את החכמה הזאת ונסיר את הלוט מעל ההנהגה החיצונית ונקשר את כל הקורה סביבנו למנהיג האמיתי של העולם.

מובן, שמעצמנו לא היינו משיגים לעולם את החכמה הזאת, כי מאין לנו לדעת מהי הנהגת הבריאה?! אך ברחמי ה' עלינו נתן לנו את התורה הקדושה, ובה לימד אותנו את יסודות האמונה - וכך ביכולתנו להינצל מכל טעות וללכת בדרך הישרה.

פרשת בראשית מלמדת אותנו שוב ושוב, שהכל מונהג ומושגח מלמעלה, ואין שום כוח אחר הפועל בעולם; היא מנלה לנו את אמונת 'חידוש העולם' - שהשם יתברך ברא את הכל יש מאין, ושהכל עומד וקיים רק במאמר פיו (עפ"י ליקוטי הלכות, אומנין ד-ג).

עלינו לחזור על כך שוב ושוב מדי יום ביומו. אסור לנו להטעות את עצמנו כאילו הדברים כבר דיברורים וגלויים לנו. שהרי בכל יום מתחדשת הבריאה כדי להוסיף ולהיטיב

לנו, ובהתאם לכך בהכרח גם מתחדשת ההסתרה על אמונה פשוטה זו. הרי שחייבים אנו להתחדש בכל עת ולהתחיל מיבראשית בקניין האמונה הפשוטה.

לא לחינם מתחילה התורה במילה 'בראשית', שכן היא באה לרמוז לנו שעלינו להתחיל בכל פעם מהתחלה. בכל שנה ובכל יום. לא להזדקן באמונה. הזיקנה הזאת היא שורש הכפירה שעוקרת את האמונה (ראה ליקוטי מוהר"ן ח"ב, ד-ח). זה גם היה שורש הפיתוי שהנחש פיתה בו את חוה; הוא הכניס בה הזדקנות ביחס לאמונת חידוש העולם - וזו היתה שורשה של הכפירה ושורשם של כל החטאים שבעולם (ראה ליקוטי הלכות, תפילין ה-לב).

האמונה מוחיבת אם כן התחדשות והתחלה מתמדת. רק כך נוכל לזכות בכל הטוב הנפלא שהעולם טומן בחובו.

לא להזדקן באמונה. הזיקנה הזאת היא שורש הכפירה שעוקרת את האמונה. זה גם היה שורש הפיתוי שהנחש פיתה בו את חוה; הוא הכניס בה הזדקנות ביחס לאמונת חידוש העולם - וזו היתה שורשה של הכפירה ושורשם של כל החטאים שבעולם

'ליקוטי מוהר"ן המבואר'

תגובות נלהבות התקבלו בימכון ליקוטי מוהר"ן המבואר זיע"א 'אוצרות ברסלב' - לרגל הוצאתו לאור של הביאור למאמר קרא את היושע' שבליקוטי מוהר"ן חלק א, ו.

ביאור זה יצא לאור כמודל ניסוי (בטרם עריכה), לקראת ראש השנה, והופץ בקרב באי הקיבוץ הקדוש בראש השנה באומן.

הביאור כתוב בלשון קלילה, משולבת בלשון רבינו הקדוש. לביאור נלווית פתיחה המכוונת את הלומד לקראת לימוד המאמר, וכן הערות מתחת לטקסט. בסוף המאמר יש השלמות וביאורים נרחבים יותר - על פי ספרי ליקוטי הלכות, 'פרפראות לחכמה', 'ביאור הליקוטים' ועוד.

הביאור עצמו מבוסס על סדרת השיעורים הנפלאים של הרה"ח רבי שמואל משה קרמר שליט"א, אשר הוקלטו במיוחד עבור מערכת השמע של אוצרות ברסלב, במסגרת לימוד העמוד היומי בליקוטי מוהר"ן.

צוות תלמידי חכמים עוסק במלאכת הקודש, והקו המנחה אותם הוא, שדברי רבינו צריכים להיות נגישים ומובנים לכל אחד ואחד, אף אם ידיעותיו חסרות.

כאמור, מטרתו של תדפיס זה מטרתו הוא לבחון את תגובות הציבור, ועל פיהן נתקן את הטעון תיקון. אי לכך אנו פונים בזה אל הציבור הקדוש ומבקשים ממנו לשלוח את הארותיהם בפקס: 02-9926066 או בדוא"ל: braslav@actcom.net.il ובכך יבואו על הברכה.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחדש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף הומי
שבת	תשרי	ה"א	ה"א	ה"ב	ע"ז
א	כד	ק.י.	קפה	רלו רלח	מט
ב	כה	ק.י.	קפו	רלט רמ	נ
ג	כו	ק.יא.	קפז	רמא רמב	נא
ד	כז	ק.יא:	קפח	רמג רמד	נב
ה	כח	ק.יב.	קפט	רמה רמו	נג
ו	כט	ק.יב:	קצ	רמו רמח	נד
ז	ל	ק.יג.	קצא	רמט רנ	נה

אוצרות ברסלב

יו"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב 1718-8552121 .....
מוקד הישועות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הצנחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

צידה לתשע"א

מתרחק מה' יתברך, ממקור השמחה. אבל אם הוא משעבד את כל רצונותיו לה', וכל שהוא מבקש הוא לעשות רצון ה' - הוא שואב מלוא חופניים שמחה וסיפוק, בבחינת "שמח לב-מבקשי ה'" (שם קה).

שמחה היא מצב של סיפוק ושלימות, לכן כשמבקש אדם למלא את תאוותיו, אין הוא יכול לשמוח באמת, כי העולם הזה איננו גן של שושנים, וכל אדם, בכל יום, פעמים רבות אינו מצליח להגשים את מאווייו ואף מרגיש צער וסבל.

אבל כשהוא מבקש רק למלא את רצון ה' - הוא שמח תמיד, כי ה' נמצא בכל מקום ובכל מצב, ותמיד אפשר לעשות לו נחת רוח, אם בדבר גדול אם בדבר קטן.

יתירה מזו, הסיפוק שמשיגים על ידי עשיית מצוות - הוא אמיתי ושלם, כי למטרה זאת נברא האדם, לפיכך גם השמחה המושגת על ידי קיום מצוות היא מושלמת וממלאת את כל ישותו של האדם.

זוהי אפוא העצה לשמחה: במקום לחפש איך להגשים את הרצונות האישיים - יש לחפש תמיד איך לעשות רצון הבורא, הן בדברים הגשמיים והן בתורה ובמצוות; לבקש רק את הנחת רוח שניתן לעשות לקדוש ברוך הוא.

נסו. אל תחששו.

שכל מדרגותיו באו לו בזכותה - היא גם הרגשה נעימה, ואף מועילה לבריאות הגוף כפי שמעידים הרופאים.

אולם רק מעטים יודעים היכן לחפש את השמחה. האזהרה מתמדת לניגונים, איננה תחליף לשמחה פנימית כמובן, וזו איננה דבר שמגיע מאליה; מי שטוב לו - שמח; מי שמשיג את מטרותיו; מי שאין לו כישלונות ואכזבות - בוודאי שהוא שמח.

אבל מה לעשות שרובנו לא מתאים בדיוק להגדרות המרנינות הללו? הימים והשעות שלנו מלאים כישלונות או הצלחות למחצה, באכזבות ובאי-נעימויות.

הנה כי כן, איך אפשר לדרוש מאתנו לשמוח שמחה פנימית אמיתית!?

את זמן שמחתנו מקדימים - ולא במקרה - ימי הדין, ששיאם ביום הכיפורים, וזאת כדי "לענות את נפשנו", כלומר לשעבד את כל רצונותינו לה' יתברך. נפש מסמלת בפסוק את הרצון, כמו שכתוב "אם יש את נפשכם" (בראשית ג).

כל השמחות שבעולם טמונות במצוות, שנאמר "פיקודי ה' ישרים משמחי לב" (תהלים טו). המצוות הן הקשר שלנו עם ה' יתברך אשר "עוז וחדווה במקומו" (דברי הימים-א, טו); "כי בו ישמח לבנו" (תהלים ל).

אם האדם מוחפש להגשים את רצונותיו החומריים - הוא

"על ידי התענית נבנה קומת השמחה... על ידי מה שמוציא הכה של כל יום שעבר ומכניס אותו בעבודת ה'..."

"וזה שכתוב 'שמחנו כימות עניתנו'... לשון תענית... שעל ידי התענית נחלש הלב ונתבטל כל הרצונות האחרים שלו מפני רצון הקדוש ברוך הוא".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, קעט)

כל אחד מאיתנו מרגיש צביטה בלב: הימים המרוכמים כבר מאחורינו; היראה של אלוהים, ראש השנה, יום כיפור והשמחה של סוכות - הצטרפו לשלל הרגשות הטמונות אי-שם במעמקי לבנו...

אבל מהי ה'צידה לדרך' לתשע"א שנוכל לקחת מהימים הקדושים הללו? שאלה זו נשאלת כמעט מאליה.

גם התשובה מתבקשת מאליה: 'שמחה של מצווה!'

הלא כך חתמנו את הימים הקדושים - עם יום שבו הקדוש ברוך הוא מבקש מאתנו "קשה עלי פרידתכם, התעכבו עמי עוד יום אחד".

זה המסר שאנחנו לוקחים אתנו לקראת השנה שבפתח.

כולנו מחפשים שמחה. מלבד החשיבות הגדולה של השמחה בעבודת ה' - אשר האר"י הקדוש העיד על עצמו

החסיד ר' שמואל פיקסל

איך? איננו יודעים, אבל אנחנו מאמינים שה' יתברך משפיל ומרוכם, זן ומפרנס לכל אחד ואחד בהשגחה אחרת. אתם הגילים תמיד לומר 'ה' מבורך, תאמרו גם עכשיו כך, שתמיד ה' יתברך מבורך. חזקו עצמכם באמונה בה', שערו כנפשכם שחס ושלום היו צריכים לקחת מכם את בנכם משה נ"י ורק אם תתנו את ממונכם יניחו לכם - אז כוודאי הייתם נותנים את ממונכם" - - -

כאן הוא פונה אל שאר חסידיו ברסלב: "ומבקש אני מאת כל אוהבינו באמת, שכולם יחזקו את אוהבנו באמת ר' שמואל נ"י ובני ביתו, כי הרבה דברי מצוה נגמרו על שולחנו, ואסור לנו להיות כפויי טובה חס ושלום. וכל המחזק אותו וישמח אותו, יהיה שכרו כפול מן השמים".

ביניהם רבי נתן שהיה חתנו של רבי שמואל, נכספה נפשם של רבי שמואל ובני ביתו להשתקע אף הם בארץ-ישראל.

במשך ארבע שנים לא חדלו להתפלל על כך, עד שבשנת תרל"ט הוציאו את כיסופיהם אל הפועל, עלו ארצה והתיישבו בצפת, מקום מושבם של בתם וחתנם ושאר חסידיו ברסלב.

גם בצפת המשיך ר' שמואל במעשי הצדקה והחסד. בביתו אף נהגו החסידים להתאסף ולהתחזק יחד בשיחת-חברים בדרכי רבינו הקדוש.

בקיון של שנת ת"מ נסע ר' שמואל לחוץ לארץ. בדרך ארעו לו מאורע מצער: סכום כסף גדול שהיה ברשותו נלקח ממנו. הוא שב מדוכדך ושבור כולו לביתו בצפת.

הידיעה המעציבה הגיעה לרבי נתן ב"ר יהודה מטבריה, על ידי מכתב מאת ר' נתן מטירהוביצה חתנו של ר' שמואל. למקרא הדברים נשבר לבו בקרב, ודמעות חמות החלו שוטפות את פניו.

במשך כל הלילה לא הצליח רבי נתן לעצום עין מרוב צער. כשראה ששנתו נודדת ממנו, קם והגה בליקוטי מוהר"ן. לאחר מכן כתב דברים היוצאים מן הלב אל ר' שמואל:

"אחי אוהבי! אחי הנללב עם וזגותו תחי ועם כל המשתתפים בצרתם. למען ה', קבלו באבהה ותשמרו על שכלכם. מי יודע תמורת מה זה הוחלף, מי יודע מאיזו צרה התפטרתם על ידי זה?! כי מפי עליון לא תצא הרעות' חס ושלום. אולי הייתם צריכים לטבוע בים עם המעות? תודה לא-ל שהניחו לכם.

ה' יתברך עשה לכם את החיסרון הזה - והוא יכול למלאותו,

אמרו עליהם, על חסידיו ברסלב מטירהוביצה, שיש להם לב פתוח בעבודת הבורא, וכיס פתוח למתן צדקה.

היה זה החסיד היוקד ביקוד אש רבי סנדר טירהאוויצער, שהבעיר את לבם באישו של רבינו. יוצאים היו בעלי לבבות אל היערות, ושוהים בהם זמנים ממושכים, תוך התבודדות ושיפית לב כמים לפני ה'.

ניגונים מופלאים חוברו על ידם בעת התבודדותם, מלאי ערגה וכיסופין לבורא. אלה מכונים עד היום 'ניגוני טירהוביצה'.

וכיס פתוח כיצד? קופה אחת משותפת עשו להם, וכל מי שהתברך בשפע, שלשל לתוכה חלק גדול מרווחיו לטובת חבריו הנוקמים.

אחוזה מופלאה זו עוררה התפעלות בלב כל רואיה, כמאמר רבינו הקדוש: "העולם ראו שיתמהו על האהבה שבינינו".

אך לא לעניי חבורתם בלבד דאגו; מפעם לפעם הפרישו מכספם לטובת החוקת ה'קלויז' באומן. מעות אלו הופקדו בידי גבאי החבורה ר' שמואל פיקסל, שדאג להעבירן לידי החסיד הגדול רבי נתן מטולטשין, שמש הקלויז.

בעל אמצעים כספיים היה ר' שמואל. וזה והתקיים בו מאמר חכמונו "הי ביתך בית ועד לחכמים". פתוח היה ביתו לעני ודל, והוא קיים באחיו חסידיו ברסלב מצוות הנסות-אורחים בהידור.

נוהג היה כל ערב חג לשלוח מעות צדקה לכתובותיהם של רבים מהחסידים. בגמילות חסדים זו החזיק במשך שנים רבות.

לאחר שעלו החסיד רבי צבי מטירהוביצה ובניו לארץ הקודש,

ב'בראשית' אנו לומדים להאמין בלי 'הוכחות' מדעיות

(עפ"י שיחות הר"ן ה)

אילו תרמתי 300 רובלים...

ונשארתי בעירום ובחוסר כל?! שלש מאות רובלים הרי זה סכום עתק!!!

הוא אף ניסה להבטיח שלאחר שיסע ללודז' ויחזור עם הכסף - יתרום את 300 הרובלים. אך ר' אפרימיל באחת: "עליך לתרום דווקא כעת 300 רובלים - לא פחות".

בלב כבד יצא ר' ישראל'קה מהבית, כשהוא מלא תרעומת ועוגמת נפש על הבקשה הבלתי מתקבלת על הדעת.

עם כל זאת התיישב, שאם ברצונו לזכות לישועה, עליו לתת לפחות סכום מכובד לצדקה. הוא השיג 100 רובלים, אותם העביר לר' אפרימיל למען צרכי הצדקה שעסק בהם.

מיד לאחר מכן עשה את דרכו לעבר לודז' כשכולו תקווה שבאמצעות לשונו החלקלקה וניסיונו העשיר כסוחר מהולל, הוא יצליח במשימה.

ר' ישראל'קה נכנס למשרד הגרמני בלודז', ניגש לפקיד ומסר לו את הפתק, כשהוא דורש שיחזירו לו את אשר נלקח ממנו שלא בצדק וללא יושר...

הפקידים הגבוהים ערכו ישיבה עם ראשי המשרד, ואלה החליטו 'משום מה' להחזיר לו 10,000 רובלים ותו לא...

לא הועילו טענות ומענות ור' ישראל'קה חזר לפשדבורז' עם שלישי מרכושו...

בבית הוא התאונן על עצמו, וכך אמר לבנו רבי הלל מיכאליץ, לימים תלמידו המובהק של ר' אפרימיל: "איה שכלי ואיה חכמתי... הרי הייתי צריך להתבונן שהצדיק ר' אפרימיל חושב רק לטובתי. הוא רצה כנראה להמתיק את הדינים מעלי, וביקש דווקא 300 רובל לצדקה, אחוז אחד מהרכושי. אילו תרמתי לו את כל 300 הרובלים - בוודאי היתה ההמתקה שלימה והייתי מקבל בחזרה את כל 30,000 הרובלים, אך אני בקושי נתתי לו שלישי, לפיכך קיבלתי בחזרה רק שלישי מהרכושי".

התעשייה לודז', ואם יעלה ברצונם של האחראים להחזיר לו את הרכושי - יחזירו לו.

כעת נותר ר' ישראל'קה עני מרוד - "מאיגרא רמא לבירא עמיקתא". תקוות רבות לא תלה בפתק הגרמני, בפרט לאחר שהכריז הסוחרים גילו את אוזנו שבדרך כלל הגרמנים אינם מחזירים אפילו פרוטה שחוקה אחת.

בעיר פשדבורז' התגורר אז אחד המיוחדים, מגדולי חסידי ברסלב, ורבי אפרימיל קרקובסקי שמו. ר' אפרימיל התפרסם כבר אז כצדיק ופועל ישועות, כאשר את פתקי הבקשות היה מטמין בתוך הליקוטי מוהר"ן. רבים מתושבי האיזור שיחרו לפתחו, וכל מאמציו להשאר נסתר עלו בתוהו; קדושתו וצדקותו הלכו לפניו, וגרמו להמוני העם לנהור אחריו כבעל מופת ובעל רוח הקודש.

ר' ישראל'קה, שהיה ממעריציו המושבעים, עשה מיד את דרכו אליו. אך פתח את הדלת, פרץ בבכי נסער, כשהוא מתנה את הצרה האיומה שניחתה עליו.

"תן לי כעת 300 רובל לצדקה, לאחר מכן סע ללודז' - ואני מקוה שבוערת השם תצליח לקבל את כספיך בחזרה", היתה תשובתו של רבי אפרימיל.

אך הסוחר שהיה אכול מרירות כתוצאה מהמשבר הגדול, ענה לו: "ר' אפרימיל! כיצד אתם מסוגלים לבקש ממני כסף לצדקה כעת, כאשר הפסדתי את כל רכושי

ר' ישראל'קה עומד כהלום רעם, איננו יודע אם הוא חולם או הוזה בהקיץ. ההכרה כאילו ניטלה ממנו, הוא מעיף מבט על המדפים הריקים ומרוקנים מכל וכל.

בוזית עינו הוא שולח הבטה מבוהלת לעבר הקופסה שעד לפני דקות ספורות היתה גדושה ומלאה במזומנים רבים.

רק הפתק הקטן שמונח בין אצבעות ידיו החזיר אותו למציאות הכואבת והבלתי נתפסת...

עד לפני כרבע שעה היה ר' ישראל'קה מיכאליץ סוחר בדים אמיד, שברשותו חנות יוקרתית ומבוקשת בעיירה פשדבורז'.

הימים ימי מלחמת העולם הראשונה, הגרמנים נחלו ניצחונות מרובים באיזור פולין, ולאחרונה כבשו אף את פשדבורז'. הם אמנם לא השמידו את היהודים כפי שנהגו 25 שנה מאוחר יותר בימי השואה, אך הם שלחו ידם ברכוש היהודי; בכל הזדמנות שנקרתה לפתחם שדדו וחמסו, והותירו את היהודים בחוסר כל.

אחת ההזדמנויות האלה היתה ב'ביקורת' שהם ערכו בחנותו של ר' ישראל'קה. הגרמנים נכנסו לחנותו ושדדו את כל אשר היה בה, מחבילות בדים מוכנות לשיזוק ועד למטבע האחרון שנמצאה בקרקעית הקופסה.

כמיטב המסורת הגרמנית הם ערכו רישום מדוייק של הרכוש הנשדד: בסך הכל 30,000 רובלים טבין ותקילין!!! כשהם מציינים שהוא יכול לגשת למשרד הראשי בעיר

השבוע לפני...

השבוע לפני 201 שנה

■ רבינו מנכה את רבי לוי יצחק מברדיטשוב

בליל חמישי, כ"ה בתשרי שנת תק"ע, נכנס מוהרנ"ת לחדרו של רבינו הקדוש, בכדי להראות לו בכתב את אחת התורות שהשמיע בעת האחרונה.

מוהרנ"ת ראה מיד בפניו הקדושות שינוי מסויים; רבינו היה נראה טרוד ושרוי בצער, אך הוא לא גילה את הסיבה לכך. בכלל התעטף אז רבינו בשתיקה, ואפילו עם מוהרנ"ת לא דיבר מאומה.

הדבר היה לפלא.

עברו יומיים, ובליל שבת קודש פרשת בראשית, הגיע רבי אהרן, רבה של ברסלב, תלמיד רבינו, לשהות בעת הסעודה אצל רבינו, כמנהגו מדי שבוע. רבינו שמע אז שהגשמים היורדים בחוף דולפים לביתו של הרב, ענה ואמר דרך צחות: "בית הרב הוא כמו סוכה..." כשהוא מנמק את דבריו בכך שהרב אינו נוהג בביתו מנהג בעל בית...

כשאספו ובאו כל התלמידים, השמיע רבינו דברים סתומים: "אצל צדיקים אחרים מרגישים עתה שהוא שבת בראשית - ואצלי אין רואים כלום" - - - מוהרנ"ת ניצל את ההזדמנות והשיב לרבינו: "עתה הוא דרך הצדיקים לומר תורה על חיבור התחלת התורה לסופה - בראשית' עם לעיני כל ישראל'".

בתחילה הסכים רבינו לכך, אך תיכף חזר בו: "לא אוכל..." ומיד אמר שוב: "אף על פי כן אומר..." וכן כמה פעמים. בהמשך ביקש רבינו שיזכירו לו את הנושא האחרון עליו דיבר, ומוהרנ"ת הזכיר את אשר אמר על רבי אהרן, שבביתו אין בעל בית. "ותיכף ישב בשתיקה ונתלהב מאד, והתחיל להוציא מפיו גחלי אש - כי כל דבריו היו כגחלי אש... וענה ואמר כל התורה על 'בראשית' - לעיני כל ישראל' (נרפס בליקוטי מוהר"ן ח"ב סז) ושם דיבר מענין העלמת הפאר, מה שנתעלם הצדיק, שהוא הפאר והחן, שהוא 'הבעל הבית של העולם'... ואמר התורה ביראה גדולה כדרכו, ועינו היו מלאים דמעות" - - -

לפי שעה לא הבינו התלמידים מהי כוונתו של רבינו; רק במהלך השבוע הקרוב, כאשר הגיעה הבשורה המרה על הסתלקות רבי לוי יצחק מברדיטשוב, הבינו החסידים שבעצם נאמרה התורה בליל שבת כחספס על "העלמת הפאר" הלא הוא הצדיק מברדיטשוב.

משנודעו פרטים מדוייקים יותר, הבין מוהרנ"ת שהדמעות שהזיל רבינו באותו ליל חמישי, כ"ה בתשרי, היו מחמת ההסתלקות שהתרחשה בליל זה. מאוחר יותר, אף רבינו עצמו גילה שידע על הפטירה עוד לפני שסיפרו לו עליה.

(ימי מוהרנ"ת, לט')

לחידודא

חידה מס' 67

מי מתלמידי רבינו גדל בבית רבי זושא מאניפולי?

הפתרון לחידה מספר 66

איזו סגולה יש בלימוד מסכת סוכה?
- הניצלות ממחלוקת
(ספר המידות, מריבה, נז).

זכה בהגולה לחידה מס' 65

ברוך ברזל, ביתר עילית
בסך 50 ש"ח זכות קנייה בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחירת תשובה, הקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה.
בין הפתורים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה. תוערך הגרלה על זכות קנייה בסך 50 ש"ח

שאלה:

שנה חדשה מתחילה - איך מתחדשים?

תשובת הרב אברהם יצחק כרמל:

דבר ידוע הוא בספרים הקדושים, ש"הקריאה מעוררת את הזמן". קריאת התורה של שבת בראשית, בכוחה לעורר אצל השומעים את כל אותם פסוקים ועניינים הנזכרים באותה פרשה.

בראשית. בריאה חדשה. יש מאין המוחלט. זה הכלי, המפתח, הכוח להיכנס בשערי הקדושה.

חפץ שרובצות עליו שכבות אבק, הרבה חלודה, לכלוך, סחי ומאוס - מניסים כל אדם מן הישוב מהשתמשות באותו חפץ, זה נראה דבר שאבד עליו הכלח.

על לב האדם מצטברות שכבות-שכבות של אבק, ביניהן כאלו שבכוחן להפוך את הלב, שהוא המקור של המידות, הרגשות, הרצונות - ללב נטול חיות, ללב אבן שאין בו שום הרגשה, רצון ותקווה.

כל החיים מלאים תהפוכות, נפילות ועוונות; האדם מתקשה מאוד להתנתק מהם ולהתחיל הכל מחדש. הצל של מעשיו רודף אחריו, ואינו נותן לו מנוח; הוא מרגיש שמה שלא יעשה, יישארו אותם כתמים על נשמתו.

אדם כזה אינו יכול להתקדם, להתעלות, לשוב למקור שממנו נחצבה נשמתו.

הקדוש ברוך הוא ברחמיו, נתן לנו את חודש תשרי, בו העניק לנו את הזכות להמליך אותו. לאחר מכן נתן לנו את יום הכיפורים, שבו נמחלים כל עוונותינו, ואנו זוכים להסיר את המחיצות והמסכים המבדילים בינינו לבין השם יתברך. אחר כך מגיע חג הסוכות, בו מגלה לנו השם יתברך את אהבתו, כמו שכתוב בליקוטי מוהר"ן תורה מח, ש"חיבוק יד ימין" הם דפנות הסוכה, ואילו הסכך הוא "כאמא דמסככא על בנהא".

אחרי כל זה אנו זוכים לסיים את התורה - ואז אל הראשית, ההתחדשות להתחיל לעבוד את השם יתברך "כתינוק שנולד", כאילו נבראנו יש מאין, כאילו קודם לא היה קיים עולם מלא רוע, סיאוב וניכור.

הכוח הרוחני העליון הזה של התחדשות מתגלה על ידי קריאת התורה שבה הסתכל הקדוש ברוך הוא וברא את העולם. בכוחה של התורה לגלות בכל יהודי את הקשר החדש, הנקי והזך בינו לבין אביו שבשמים.

אחת הנקודות היסודיות בדרכו של רבינו הקדוש היא ההתחדשות. רבינו אמר, שאסור "להיות זקן" ואפילו "צדיק זקן" גם כן נחשב לדבר שלילי. זקן הוא אותו אדם שההרגל נעשה אצלו טבע שני ואינו יכול להשתנות.

רבינו בעצמו היה 'חידוש' בעניין זה. אחד הפירושים שאנ"ש פירשו את שיחתו של רבינו הקדוש "חידוש כמוני" היא על מידת התחדשותו המופלאה, כשכבר בימי נעוריו הלך בדרך זו (כמובא בשיחות הר"ן 1) - עד לאמירתו "שאפילו הבל פה אינו יוצא ממנו בלא התחדשות".

בקריאת התורה של שבת בראשית, נכסף, נשתוקק ונישא תפילה לה' יתברך, שיתקיים בנו מה שאמרו אנשי שלזמנו על הפסוק "בני אתה אני היום ילידתך" וסמיך ליה "שאל ממני ואתנה" - שעל ידי תפילה ובקשה יכול אדם לפעול אצל השם יתברך שהוא יוולד מחדש ויזכה לחדש ימיו כקדם.

"בְּרֵאשִׁית" (בראשית א, א) - "בשביל ישראל שנקראו ראשית, ובשביל התורה שנקראת ראשית" (רש"י)

כל הבריאה נבראה בשביל ישראל, כדי שיעשו נחת רוח לה' יתברך. אך לא רק כלל הבריאה נברא בשביל כך, גם כל פרט ופרט מהברואים, הכוכבים והמזלות, החיות והשרצים וכולי וכולי - נבראו כדי שבאמצעותם יוכל לה' יתברך לקבל נחת רוח מעמו ישראל.

ואפילו פרטי הפרטים של הבריאה, כל הכוחות וכל התכונות שבכל חלק של כל נברא ונברא - נוצר רק למטרה הזו, שבעזרת הכוח הזה והתכונה הזו יקבל ה' יתברך נחת רוח ממצווה שיהודי יקיים על ידם.

ישנם כמובן דברים שאפשר להבין בקלות איך ניתן לעבוד בהם את ה', כגון עור בהמה נברא כך שיוכלו לעבד אותו לתפילין; השמש נוצרה באופן שנוכל לדעת על ידי ימים ושבתות; הפירות נבראו שנוכל לברך ולהודות עליהם, וכן הלאה.

אבל ישנם פרטים רבים בבריאה שנבצר מבינתנו להשיג כיצד הם מותאמים לנחת הרוח שה' מקבל מישראל; במה למשל מסייע מבנה גופו של הנחש או מיקום הירחים של כוכב צדק - לעם ישראל לגרום נחת לקדוש ברוך הוא?!

הצדיקים הגדולים משיגים ומבינים גם זאת, איך כל פרט ופרט שבבריאה, עד הקטן ביותר, קשור בנחת הרוח שכל יהודי עושה לקדוש ברוך הוא בכל מצווה או נקודה טובה שלו.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, יז)

"לְזֵאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מְאִישׁ לָקְחָה זֹאת" (בראשית ב, כג) - "לשון נופל על לשון. מכאן שנברא העולם בלשון הקודש" (רש"י)

לכל אומה משבעים האומות יש מידה רעה מיוחדת שבה היא שקועה ביותר. לכל אומה גם לשון בפני עצמה שבה מתבטאת המידה הרעה המיוחדת להם.

אבל אנחנו עם קדוש, ה' בחר בנו מכל העמים ורוממנו מכל הלשונות, והבדיל אותנו מהמידות הרעות שמתבטאות בשבעים לשונות הגויים.

אבל לפעמים נדבקים בני ישראל מן הרוע של הגויים, מה שיוצר בקרבם תאוות רעות וחטאים, כמו שכתוב "ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם" (תהילים קו) - שמתערבות בהם מידות רעות של גויים.

הדרך להכניע את הרוע הזה שנדבק והתערב בו היא, על ידי לשון הקודש - על ידי שנקדש את פינו בדיבורים קדושים של תורה ותפילה, ונישמר מדיבורים אסורים. בכך נוכל להכניע את המידות הרעות שדבקו בנו, שכן לשון הקודש - בה נברא העולם, ולכן יש לה הכוח לקדש את כל הבריאה ולהכניע את לשונות העמים.

עניין זה מרומז בדברי רש"י: "לשון נופל על לשון. מכאן שנברא העולם בלשון הקודש". לאמור, שעל ידי לשון הקודש אנחנו מפילים כל לשון טמאה, כי העולם נברא בלשון הקודש.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, יט)

חידוש עם נשמתך

דרך צדיקים

לחם את הנשמה

מגוון מסלולי חורף מרתקים במחירים אטרקטיביים בדרך צדיקים

זה בדיוק בשבילך

ירושלים: רח' בית ישראל 38 בני ברק: רח' רבי עקיבא 62

02-5410100 (ארצי)

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות

1-800-255-522

24 שעות ביממה

להעברת בקשות לתפילה ולהלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה וצליחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים